

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев2 1260/2023
27.06.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Кукурековић, адвокат из ..., против тужене Општине Штрпце, коју заступа пуномоћник Драган Вељковић адвокат из ..., ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5344/2022 од 21.12.2022. године, у седници већа одржаној 27.06.2023. године, донео је

ПРЕСУДУ

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж1 5344/2022 од 21.12.2022. године.

ПРЕИНАЧУЈУ СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж1 5344/2022 од 21.12.2022. године и пресуда Основног суда у Лесковцу П1 271/20 од 05.10.2022. године у ставу другом, трећем и петом изреке тако што се **УСВАЈА** тужбени захтев тужиоца и **ОБАВЕЗУЈЕ** тужена да тужиоцу исплати на име накнаде штете у висини разлике између минималне зараде и исплаћене зараде за период од 01.04.2017. године до 31.12.2019. године новчани износ од 110.299,32 динара и то за:

- април 2017. године износ од 733,52 динара,
- мај 2017. године износ од 4.003,28 динара,
- јун 2017. године износ од 2.913,36 динара,
- јул 2017. године износ од 1.823,44 динара,
- август 2017. године износ од 4.003,28 динара,
- септембар 2017. године износ од 1.823,44 динара,
- октобар 2017. године износ од 2.913,36 динара,
- новембар 2017. године износ од 2.923,86 динара,
- децембар 2017. године износ од 1.829,78 динара,
- јануар 2018. године износ од 6.534,32 динара,
- фебруар 2018. године износ од 2.923,86 динара,
- март 2018. године износ од 5.330,84 динара,
- април 2018. године износ од 4.127,35 динара,
- мај 2018. године износ од 6.534,32 динара,
- јун 2018. године износ од 4.127,35 динара,
- јул 2018. године износ од 5.330,84 динара,
- август 2018. године износ од 6.534,32 динара,

- септембар 2018. године износ од 2.923,86 динара,
- октобар 2018. године износ од 6.534,32 динара,
- новембар 2018. године износ од 5.350,49 динара,
- за децембар 2018. године износ од 4.142,42 динара,
- јануар 2019. године износ од 8.711,76 динара,
- фебруар 2019. године износ од 1.202,32 динара,
- март 2019. године износ од 1.626,38 динара,
- април 2019. године износ од 2.050,45 динара,
- мај 2019. године износ од 2.474,53 динара,
- јун 2019. године износ од 1.202,32 динара,
- јул 2019. године износ од 2.374,53 динара,
- август 2019. године износ од 2.050,45 динара,
- септембар 2019. године износ од 1.626,38 динара,
- октобар 2019. године износ од 2.474,53 динара,
- новембар 2019. године износ од 1.044,05 динара,

све напред наведено са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец па до коначне исплате,

као и да му исплати на име накнаде штете у висини разлике између додатка на зараду у складу са Закључком Владе Републике Србије 05 бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године, обрачунатог на зараду у висини минималне зараде и исплаћеног додатка на зараду у складу са наведеним закључком за временски период од 01.04.2017. године до 31.12.2019. године новчани износ од 50.104,48 динара и то за:

- април 2017. године износ од 272,65 динара,
- мај 2017. године износ од 1.832,65 динара,
- јун 2017. године износ од 1.312,65 динара,
- јул 2017. године износ од 792,65 динара,
- август 2017. године износ од 1.832,65 динара,
- септембар 2017. године износ од 792,65 динара,
- октобар 2017. године износ од 1.312,65 динара,
- новембар 2017. године износ од 1.312,65 динара,
- децембар 2017. године износ од 792,65 динара,
- јануар 2018. године износ од 3.028,65 динара,
- фебруар 2018. године износ од 1.312,65 динара,
- март 2018. године износ од 2.456,65 динара,
- април 2018. године износ од 1.884,65 динара,
- мај 2018. године износ од 3.028,65 динара,
- јун 2018. године износ од 1.884,65 динара,
- јули 2018. године износ од 2.456,65 динара,
- август 2018. године износ од 3.028,65 динара,
- септембар 2018. године износ од 1.312,65 динара,
- октобар 2018. године износ од 3.028,65 динара,
- новембар 2018. године износ од 2.456,65 динара,
- децембар 2018. године износ од 1.884,65 динара,
- јануар 2019. године износ од 4.047,31 динара,
- фебруар 2019. године износ од 501,76 динара,
- март 2019. године износ од 708,83 динара,
- април 2019. године износ од 915,90 динара,
- мај 2019. године износ од 1.122,96 динара,
- јун 2019. године износ од 501,76 динара,

- јул 2019. године износ од 1.122,96 динара,
- август 2019. године износ од 915,90 динара,
- септембар 2019. године износ од 708,83 динара,
- октобар 2019. године износ од 1.122,96 динара,
- новембар 2019. године износ од 417,66 динара,

а све напред наведено са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец па до коначне исплате, док се захтев тужене за накнаду трошкова парничног поступка одбија као неоснован.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 125.600,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке па до исплате.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Лесковцу П1 271/20 од 05.10.2022. године, ставом првим изреке, одбијен је приговор стварне ненадлежност тог суда, као неоснован. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му на име накнаде штете у висини разлике између минималне зараде и исплаћене зараде за временски период од 01.04.2017. године до 31.12.2019. године исплати новчани износ од 110.299,32 динара и то појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец до исплате (све ближе означено и опредељено овим ставом изреке). Ставом трећим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се обавезе тужена да му исплати на име накнаде штете у висини разлике у додатку на зараду у складу са Закључком Владе Републике Србије 05 бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године, између додатка на зараду у складу са наведеним закључком обрачунатог на зараду у висини минималне зараде и исплаћеног додатка на зараду у складу са наведеним закључком за временски период од 01.04.2017. године до 31.12.2019. године новчани износ од 50.104,48 динара и то појединачно опредељене месечне износе са законском затезном каматом почев од последњег дана у месецу за претходни месец до исплате (све ближе означено и опредељено овим ставом изреке). Ставом четвртим изреке, утврђено је да је повучена тужба ради наплате штете због неисплаћених трошкова за долазак и одлазак са рада за временски период од 01.01.2016. до 01.01.2020. године. Ставом петим изреке, обавезан је тужилац да туженој на име трошкова парничног поступка исплати износ од 3.000,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж1 5344/2022 од 21.12.2022. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда у ставу другом, трећем и петом изреке, док је ставом другим изреке, одбијен захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. ЗПП због потребе уједначавања судске праксе.

Тужена је одговорила на ревизију тужиоца.

Одлучујући о дозвољености ревизије у смислу члана 404. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20), у вези члана 92. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“, број 10/23), Врховни суд је оценио да су испуњени услови за одлучивање о посебној ревизији тужиоца ради уједначавања судске праксе па је на основу члана 404. став 2. ЗПП одлучено као у ставу првом изреке.

Врховни суд је испитао побијану пресуду применом члана 408. ЗПП и оценио да је ревизија тужиоца основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац је у радном односу код туженог на неодређено време распоређен на радном месту ... почев од 18.06.2007. године. Решењем тужене МК – .. од 01.07.2010. године, тужиоцу је утврђен коефицијент у висини од 8% који се увећава за 0,4% за сваку навршену годину стажа, док је решењем тужене број .. од 26.03.2019. године, тужиоцу утврђен коефицијент од 8% који се увећава по основу сложености и одговорности послова за додатни коефицијент у висини од 0.53, а укупно утврђен коефицијент у висини од 8,53 увећава се за 0,4% за сваку наредну годину стажа код послодавца а плата запосленог, тужиоца увећава се за 50% зато што живи и ради на територији АП КиМ, с тим да обрачун плате по овом решењу тече од 01.02.2019. године. Обрачун зараде тужена је у периоду од 01.04.2017. године до 31.12.2019. године вршила у складу са наведеним решењем и са увећањем за 50% применом Закључка Владе Републике Србије 05 бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године зато што тужилац живи и ради на територији КиМ. На основу налаза и мишљења судског вештака економско – финансијске струке утврђени су појединачни износи за спорни период од 01.04.2017. године до 31.12.2019. године (у две варијанте) у висини разлике између минималне зараде и основне зараде која је тужиоцу исплаћивана без увећања по Закључку Владе РС. На основу налаза и мишљења судског вештака економско – финансијске струке утврђено је да је зарада која је укупно исплаћивана тужиоцу у оспореном периоду обрачуната по основу решења тужене која у себи садржи основну зараду увећану по основу минулог рада и припадајућег додатка по основу наведеног Закључка Владе Републике Србије и исплаћена у износу већем од минималне зараде (друга варијанта). Утврђено је и да је тужиоцу у спорном временском периоду исплаћивана основна зарада увећана по основу минулог рада која је мања од законом прописане минималне зараде увећане по основу минулог рада у укупном износу од 110.299,32 динара и исплаћиван му је додаток на зараду у складу са наведеним Закључком Владе Републике Србије који је мањи у односу на исти додаток обрачунат на зараду у висини минималне зараде у укупном износу од 50.104,48 динара (прва варијанта).

На основу утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је сматрао да је исплаћена зарада тужиоцу правилно обрачуната уз увећање до 50% месечно јер је са исплатом додатка према Закључку Владе Републике Србије 05 бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године реализована у већем износу од минималне зараде због чега је сматрао да тужилац неосновано потражује утужену разлику.

Другостепени суд је прихватио овакав став првостепеног суда сматрајући да је тужиоцу зарада исплаћивана у свему у складу са посебним нормама које су у примени код тужене увећањем од 50% у складу са Закључком Владе Републике Србије 05 бр. 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године, односно да му је исплаћена не само зарада у висини минималне зараде као гарантовани минимум накнаде за рад који исплаћује послодавац запосленима већ и у вишим појединчаним месечним износима због чега је одбио жалбу тужиоца и потврдио првостепену пресуду којом су тужбени захтеви одбијени.

Врховни суд не прихвата овакво становиште нижестепених судова јер сматра да је засновано на погрешној примени материјалног права.

Ово из разлога што тужилац сходно Закону о платама службеника и намештеника у органима аутономне покрајине и локалне управе („Службени гласник РС“, бр. 113/2018, 86/2019), сагласно члану 5. став 2. има право на исплату минималне зараде. Осим тога тужиоцу у складу са Закључком Владе Републике Србије број 120-335/2007-14 од 25.12.2008. године и Закона о буџету припада и право на увећање припадајуће зараде у висини од 50% месечно, наиме тзв. „Косовског додатака“. Према налазу вештака тужиоцу је обрачуната плата у мањем износу од минималне зараде и на тај износ вршено увећање од 50% месечно. Такав обрачун није правилан. Тужилац је имао право на исплату минималне зараде и увећање од 50% обрачунато на тај износ. Исплаћена зарада тужиоцу у спорном периоду је мања од износа који се добија обрачуном и применом минималне зараде уз увећање исте за 50% месечно. Стога нису правилни закључци нижестепених судова да тужилац нема право на утужену разлику зараде јер му она сходно цитираним прописима припада.

Из тих разлога Врховни суд је применом одредбе члана 416. став 1. ЗПП преиначио нижестепене пресуде и усвојио тужбени захтев, одбио захтев туженог за накнаду трошкова поступка и одлучио као у ставу првом изреке.

Одлука о трошковима из става другог и трећег изреке донета је применом члана 165. ЗПП, у вези члана 153. став 1, 154. и 163. став 2. ЗПП. С обзиром да је успео у спору тужиоцу припадају трошкови целог поступка на име накнаде и награде за рад пуномоћника из реда адвоката с обзиром на успех у спору. Досуђени су му трошкови састава тужбе и једног поднеска по 9.000,00 динара, састава жалбе и ревизије по 18.000,00 динара, приступа на два одржана рочишта по 10.500,00 динара, трошкови вештачења 8.000,00 динара, што увећано за судске таксе за тужбу, првостепену и другостепену пресуду, ревизију и одлуку о ревизији у износу од 41.600,00 динара укупно износи 125.600,00 динара. Висина трошкова обрачуната је применом Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката („Службени гласник РС“ бр. 37/21) и Таксене тарифе из Закона о судским таксама („Службени гласник РС“ бр. 28/94 са свим изменама и допунама)

Истовремено је одбијен захтев тужене за одговор на ревизију јер исти није био нужни трошак.

**Председник већа - судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић